

Het heiligenboek

Johannes Maria Vianney. Patroonheilige van alle priesters *Tom Zwaenepoel*

Johannes Maria Vianney wordt in 1786 in Dardilly in de buurt van de Franse stad Lyon geboren als vierde van zes kinderen. De eenvoudige boerenzoon, die aan de slag is als herder en boerenknecht, wil priester worden. Vanaf 1805 bezoekt hij de parochieschool in Ecully, waar hij matige punten scoort. In 1812 trekt hij naar het priesterseminarie. Vanwege zijn beperkte kennis van het Latijn voldoen zijn studieresultaten niet, maar dankzij zijn vroomheid wordt hij toch tot priester gewijd. We schrijven 1815.

Vianney wordt kapelaan bij de pastoor van Ecully, die hem inleidt in het geestelijke leven. De toestemming om de biecht af te nemen krijgt Johannes Maria pas een jaar na zijn priesterwijding, omdat er sterk getwijfeld wordt aan zijn geestelijke en menselijke 'rijpheid'. In 1818 wordt hij pastoor in Ars-sur-Formans, nabij Lyon. In dit dorp is Johannes Maria vooral actief als biechtvader voor parochianen en pelgrims. Hij sticht ook een school met pensioonaat voor dakloze meisjes evenals een jongensschool. Hij overlijdt in 1859.

Bij Vianney's aankomst is Ars een onchristelijk en onverschillig dorpje met 230 inwoners. Zijn eerste jaren brengt de priester door in eenzaamheid en gebed. 's Nachts sluit hij zich op in de kerk en verstoppt hij zich in de biechtstoelen. Later durft hij de nieuwe uitdaging aan. Door zijn enthousiasme krijgt het geloof na de Franse Revolutie een nieuwe stimulans en verandert het dorp gaandeweg in een geestelijk welvarende parochiegemeenschap, waarin niet langer wordt gevloekt, gedronken en op zondag gewerkt. De sleutel van dit succes is gebed, verbonden met vasten, geduld, ijver en goedheid.

Ook groeit het dorp uit tot een beroemd bedevaartsoord. Pelgrims zoeken de 'pastoor van Ars' op voor de viering van de sacramenten, in het bijzonder de biecht, die hij dag en nacht in zijn biechtstoel afneemt. Anderen doen een beroep op zijn gave van profetie en zijn genezingskracht. Vanaf 1830 komen dagelijks honderden mensen, die soms een week moeten wachten alvorens ze kunnen praten met Vianney. Op het einde van zijn leven krijgt Ars jaarlijks het bezoek van zo'n 100.000 pelgrims.

Vandaag trekken zowat 450.000 pelgrims elk jaar naar het dorpje en de basiliek, waar de relieken van de heilige priester rusten. Ook zijn preek- en biechtstoel bleven bewaard.

Ondanks zijn groot aanzien bij zijn parochianen en de duizenden pelgrims blijft Johannes Maria Vianney nederig van hart. Zijn kracht ligt in de diepgang van zijn vrome woorden en in zijn preken, die soms zo eenvoudig zijn als een kindergebed. Hij vervult het grote verlangen van het volk naar priesters die geïnformeerd zijn over de werkelijkheid van de ziel. Om zielen te redden, is de liefde voor de medemens nodig en daarom vindt zijn 'spreekuur' in de biechtstoel plaats.

Als realist en mensenkenner scheert de Pastoor van Ars niet alleen over één kam en herhaalt hij telkens opnieuw dat verschillende wegen leiden naar hetzelfde doel, naar God. Terwijl hij tegenover onverschilligen en matig geëngageerden zeer streng kan zijn, vergeeft hij vol mildheid de 'grote zondaars'. Hij dwingt niet, maar zegt hoe hij het zelf zou doen en vraagt hun naar God terug te keren en Hem te beminnen.

Tijdens zijn laatste levensjaren is Vianney aan het eind van zijn krachten, maar niet aan het eind van zijn geduld en liefde. Gods kracht komt in de zwakte tot vol-eindiging.

Hoe bekender Johannes Maria Vianney wordt, hoe sterker de geruchten en verdenkingen blijken. Hij probeert zijn parochie meermaals te ontvluchten. Niet omdat hij weigert te lijden, maar omdat hij gedreven wordt door de pijnlijke gedachte dat hij niet waardig is om Jezus te vertegenwoordigen. Hij voelt zich te armzalig om een beeld van zijn barmhartigheid te kunnen worden. Elke vlucht poging — in 1840, 1843, 1847 en 1853 — mislukt. Telkens als hij gevonden en teruggebracht wordt, excuseert hij zich voor zijn „kinderachtige handelen”. Dan neemt hij opnieuw het kruis op zich en troost zich met de woorden: „Wat zou er anders van zoveel arme zondaars worden?”

OMSLAG

Omroep

2 januari, 9 uur, Braambos via VRT één (herhaling omstreeks 23 uur via Canvas). Na de gebruikelijke *Close-up* op de maatschappelijk-spirituele actualiteit de reportage *Het evangelie in kleur. Miniaturenboek uit Echernach*, over een pronkstuk uit 1030 uit de collectie van de Koninklijke Bibliotheek in Brussel dat mensen raakt tot de dag van vandaag. In *Twée over Een* praat Lucette Verboven met Enzo Bianchi, stichter en prior van een dubbelklooster in het Noord-Italiaanse Bose, niet ver van Turijn. Mannen en vrouwen, katholieken, protestanten en orthodoxen wonen, werken en bidden er samen. Verboven ontmoet Bianchi in de Oude Abdij van Drongen en vraagt hem of het christendom nog in staat is een tegengewicht te bieden aan de cultus van het ego en het libertinisme, of het celibaat niet achterhaald is en of we bang moeten zijn van de islam.

De vrome kudde

Doordenkertjes *Ingezonden door Gustaaf Weyenberg*

Brokken voor dieren kosten tegenwoordig stukken van mensen.

Toen ik de prijs van de sla zag, kreeg ik een krop in mijn keel.

Door die val haalde hij zich een gebroken been op de hals.

De vervuiler betaalt niet, die poetst enkel de plaat.

Mag je op zondag weekdieren eten?

Zodra het schoentje past, is het uit de mode.

Politici zijn niet altijd present maar ze zijn toch van de partij.

Examenslippers *Ingezonden door Cyriel Nijs*

Velen gaan naar de winkel om een groot stuk vlees zoals mijn moeder.

We mochten spelen met oude kleren van mijn grootouders die netjes gewassen en gestreken in hun kist liggen.

De beroemdste schilder uit die tijd was Pieter Breughel Rubens.

Vader is een echte mopperaar. Hij kent altijd de laatste moppen.

Omdat het zo'n mooi weer was, mochten we nog enkele minuutjes overspel doen.

Spaghetti smaakt naar macaroni, maar een beetje langer.

Ik denk dat ik al lang dood zal zijn tegen dat ik tachtig ben.

In onze Kerk mag best wat meer gelachen worden. Dat blijkt ook de uitdrukkelijke wens van heel wat lezers. Die proberen we in deze rubriek op hun wensen te bedienen. Wekelijks één of meerdere mopjes, leuke anekdotes, bedenkingen, woordspelingen... Kent u er nog een leuke? **KERK & leven • Vrome Kudde**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen, fax 03 210 08 49, e-mail devromekudde@kerknet.be.

VLAAMSE PUZZELS DEPUZZELAAR

Uitgeverij Jacques Gilliéron bvba
Antwerpen Telefoon (03)658.91.53 - 658.00.53

Zweedse kruiswoordpuzzel.

Méer van deze Zweedse puzzels vindt u in de volgende Vlaamse puzzeltijdschriften van 'De Puzzelaar' t.w. De Stad Stockholm en De Viking.

Bij uw dagbladhandelaar verkrijgbaar.

Oplossing van de puzzel van vorige week: TEGELPAD

vrouwelijk beroep sjaal	↓	lofdicht	oever loze ruimte	↓	spil	↓	wijnsoort land in Midden- Amerika	↓	deel v.e. jaar
→	1	↓	↓		voorstelling ooit	→	↓		↓
man van adel telwoord	→				↓	vlakte- maat	→		2
→			4	keur	→	↓			
huid- uitwas		rijpaard slagader	→		5			biljart- spel	
→	8	↓		lingerie vochtig	→			↓	kist
schilders- linnen grond- soort	→			↓	pers. vnv.		in orde boom	→	↓
→			alcoholi- sche drank oude leng- temaat	→	↓	3	↓		
biefstuk gods- dienstig lied	→		↓			groente	→		7
→		6			vocht- deeltje	→			

1	2	3	4	5	6	7	8
---	---	---	---	---	---	---	---